

Posudek vedoucího bakalářské práce

Autor: VERONIKA MARTINCOVÁ

Název: *Obraz antické mytologie ve vybraných dílech Kate O'Hearnové*

Místo, rok, rozsah práce: Praha, odevzdáno na Katedře dějin a didaktiky dějepisu v dubnu 2022, 78 stran textu, seznam pramenů a literatury, přílohy: textové, grafy, dotazník, rodokmen hlavní hrdinky, obrazové přílohy

Vedoucí práce: PhDr. Jan ZDICHYNEC, Ph.D.

Hodnotící kritéria

	splňuje	splňuje z větší části	splňuje z menší části	nesplňuje
Problematika a cíl práce jsou zformulovány a odpovídají zadání a názvu práce.	x			
Metody využití autorem jsou adekvátní vzhledem k cíli práce a tématu.	x			
Autor se opírá o relevantní prameny a literaturu .		x		
Struktura práce je vyvážená a logická.	x			
Zpracování vykazuje rysy originality a vlastního přínosu .	x			
Práce je prosta gramatických a stylistických chyb .	x			
Práce je psána kultivovaným odborným jazykem za použití správné terminologie .	x			
Autor správně cituje .	x			
Autor nic podstatného neopomenul (obsah, úvod, závěr, seznam pramenů použité literatury, anotace v češtině a cizím jazyce, rozsah odpovídá zadání).	x			
Autor pravidelně konzultoval s vedoucím práce	x			

Celkové hodnocení (slovně)

Se zvědavostí, ale i jistým váháním jsem přijal vedení práce Veroniky Martincové věnované žánru fantasy pro děti, který využívá antické motivy (už jen proto, že mně osobně je žánr fantasy spíše cizí). Během soustavné přípravy práce mě však autorka přesvědčila o smysluplnosti svého záměru – byť si kladu otázku, zda vůbec analyzované práce takovou pozornost zaslouží. Zdá se mi totiž, že práce Kate O'Hearnové kolísají na hranici braku, i když (anebo právě proto?) si své čtenáře získaly.

Po stránce formální a jazykové lze konstatovat, že práce je napsána čtivě, kultivovaně a výklad je přehledný, byť místy je poněkud mnohomluvný a některé informace se opakují (o zázemí spisovatelky atd.). Najdeme zde jen některé jazykové neobratnosti, např. na s. 10: „v souvislosti s výše uvedenými kapitolami bude úzce spjata“, spojení občas nedoskloňováno: „kritérii hodící se“ (s. 11). Autorka ale píše čtivě, její styl je kultivovaný. Co znamená „celkový obsah“? (s. 9). Na s. 10: opakování formulací: „které se čtenářem souvisí“ ... Poznámkový aparát je v pořádku, občas chybí kurzíva; občas tečka na konci poznámky (pozn. 7). Na s. 13 není přesný překlad vyprávění ze stránek O'Hearnové – není to přece jen webová prezentace spisovatelky, a přitom V. Martincová píše, že webová prezentace neexistuje?

Po stránce obsahové – v úvodu bych zmínil i čtenářské recenze, s nimiž též autorka důkladně pracuje. Jinak ale autorka obšírně popisuje svá východiska a zdroje a vysvětluje též, jak málo jsou práce O'Hearnové dosud reflektovány v českém prostředí.

Práce je dobře strukturována. Možná by bylo vhodnější přesunout pasáž o ději analyzovaných děl před výklad o postavách – alespoň čtenářsky by to myslím bylo vstřícnější, byť každý přístup má svá úskalí. Líčení děje je dost podrobné – snad by sneslo trochu zkrácení.

Postrádám důkladnější zohlednění teoretické literatury k žánrům. Zdá se mi, že dominují práce D. Mocné a J. Peterky, dokázala by autorka jmenovat nějaké novější studie, narazila při svém výzkumu třeba i na práce cizojazyčné? Jinak ale oceňuji rozdělení na žánry sci-fi a fantasy a začlenění práce do kontextu mytologie i fantasy. V. Martincová též přesvědčivě charakterizuje více i méně známé mytologické postavy a ukazuje, kdy spisovatelka více či méně popustila uzdu své fantazie.

Otázky k obhajobě: Dílo Kate O'Hearnové, možná i neseno komerčním záměrem, je jasně zacíleno na teenagery ve věku 11–16 let začátku XXI. století. Domnívá se autorka, že bude dílo působit třeba i za padesát let?

Dokázala by V. Martincová na základě srovnání anglického originálu a českého překladu stručně shrnout, nakolik je překlad věrný, nakolik zachovává překladatelka rysy originálu (hovorový jazyk, opakování jdou na vrub originálu či překladu?)

Zajímavý je důraz na dialogy, jsou svižné, dobře přeložené?

Lze opravdu báje vnímat jako předobraz literární fantastiky? Proč je fantasy tak aktuální zrovna v současném světě?

Zamýšlela se V. Martincová nad tím, proč jako jedno z kulís děje vybrala O'Hearnová právě ocelárnu? Má to nějaký hlubší smysl? Odpovídají realie americkému prostředí?

Jak si vysvětluje různě důkladné popisy různých planet? Stejně vlastně nahodile působí u spisovatelky hluboký zájem o Tartar – proč jej nevěnuje i jiným mytologickým prostředím, třeba Olympu – kde vlastně žije Jupiter? A s tím souvisí další otázka – z toho, co V. Martincová píše, se mi jeví, že využití mytologie u autorky je spíše nahodilé, výběrové. Je tedy zapojení Junony či Jupitera funkční, nebo spíše „dekorativní“? Najdeme v díle O'Hearnové rozměr ekologický?

Dokáží díla O'Hearn mladého čtenáře motivovat, rozvíjet, působí eticky?

Práci Veroniky Martincové rád doporučuji k obhajobě.